

NHẬT KÝ HÀNH TRÌNH

Jean-Philippe Kalfon, cố vấn chiến lược – nhiếp ảnh gia.

Jean-Philippe Kalfon, cố vấn chiến lược, đam mê nhiếp ảnh du lịch. Sau đây là một đoạn trích trong cuốn tập kí hành trình ở Đông Nam Á...

Mở đầu :

Những dãy núi xé mặt nước nhô lên, từ những cánh đồng lúa mọc lên những chòm núi đá, sự yên lặng xuyên suốt khắp núi rừng, những khúc uốn nhàn rỗi của dòng Mê Kông nước như màu mỡ. Thiên nhiên Việt Nam yên bình, hùng vĩ đến không tưởng.

Đó chính là đất mẹ Việt Nam, một bản trường ca của thời gian trôi đi và bước chậm lại theo nhịp của một người lao động từ ngàn xưa dưới chiếc nón lá, dọc theo những luống cây chậm chậm rẽ vào đất của một chú trâu hay trên những con đò lạ thường trên chợ nổi của dòng Mê Kông...

Những thành phố sôi sục bởi những dòng xoáy không quy luật và mạnh mẽ. Giống như đang đuổi đi những vất vả còn hiện hữu... Thắng tiến, nhanh hơn nữa ! Cả đất nước như đang hành quân...

Mưa bụi lất phất bay trên bong tàu phía trước. Bầu trời xuống thấp. Nước sánh như dầu, con tàu rẽ nước chậm chậm lướt đi trong im lặng, xuyên vào biển mênh mông vô tận rải rác những núi đá lạ kì dạng những vết cứa dài. Chúng tôi gặp vài ngư dân chài giữa núi đá đơn độc nhô lên khỏi mặt nước. Sau những rặng núi, mặt trời nhô lên tắm những ngôi nhà trên những chiếc thuyền nổi trong ánh nắng vàng cam dễ chịu. Vài ánh đèn lóe lên, tiếng trẻ con nô đùa, tiếng tàu thuyền rẽ nước đánh thức làng chài, ẩn náu ở đâu đó, trong khúc quanh của vịnh... Trong sương sớm mỏng manh và yên bình, vịnh Hạ Long đang thở, đất và nước huyền ảo siêu thực ẩn nấp sau dòng người...

Hà Nội, thành phố náo động, hối hả, vòng xoáy xe máy dày đặc bám còi không ngắt. Tuy nhiên không khí không ngột ngạt. Có thể đó là mặt trời, những viên gạch vàng cũ trên thềm của những ngôi nhà từ thời thực dân, những đường phố nhỏ mang dáng điệu của tỉnh lẻ, sự trầm lặng thân nhiên của những người bán hàng ngồi hai bên đường phố, cũng có thể là khuôn mặt bình lặng của những người lái cái cỗ máy quỷ quái này trong một sự hỗn độn có tổ chức mà chỉ họ biết quy luật ? Với những bóng râm bao bọc, hồ Hoàn Kiếm như một chỗ ẩn náu tĩnh lặng, nơi để sống, để dạo chơi và nói chuyện trên những ghé băng. Một vài cụ già tập thể dục thư giãn dựa lưng vào những cành cây chia ra mặt hồ. Chúng tôi gặp ông Thịnh, trước là một giáo sư về sinh thái học. Cười lớn, ông

giải thích cho chúng tôi bằng một thứ tiếng Pháp hoàn hảo rằng ông rất yêu phụ nữ, và ông chỉ cho chúng tôi đầy tự hào bức ảnh của ông cạnh đại tướng Võ Nguyên Giáp, người chiến thắng trong chiến dịch Điện Biên Phủ...

Mắt nửa nhắm nửa mở, tôi đặt chân xuống chiếc thuyền mộc nhỏ. Cậu thanh niên Bùi khởi động động cơ dưới con mắt chú ý của anh trai cậu ở lại trên bờ. Chúng tôi luồn lách chậm rãi trên những kênh rạch nhỏ bờ rợp bóng dừa. Mặt trời ló lên trên dòng Mê Kông nước màu mỡ. Bên bờ, cư dân từ những ngôi nhà nhỏ đang làm vệ sinh buổi sáng. Rồi khỏi những kênh rạch, chúng tôi đi ra một nhánh lớn của dòng sông nơi bốn hàng thuyền gỗ hai tầng màu mỡ xếp thẳng hàng oai nghiêm trên độ vài trăm mét sông. Trên mỗi chiếc thuyền, một cây sào treo vài mẫu hàng nhô ra phô sự phong phú của rau và hoa trái. Chúng tôi đã đến chợ nổi Cái Rang, chợ quan trọng nhất trong khu vực tam giác Mê Kông. Xung quanh chúng tôi, những chiếc thuyền gỗ nhỏ, chèo bằng tay hay chạy động cơ, chiếc cập bến, chiếc đi khỏi. Bốc hàng, nói chuyện, trao đổi, cảnh thật là sung túc. Trên bờ, chợ nhộn nhịp trong những hẻm phố. Sau những kênh rạch, những người đánh cá quăng lưới giữa những chiếc thuyền buôn và phân loại cá bắt được từ những rác rưởi kéo theo trong lưới. Dòng Mê Kông tĩnh lặng. Cuộc sống thờ từ nước bùn của dòng sông. Cuộc sống của mình, chậm rãi.

Hà Nội, thành phố náo động, hối hả,
vòng xoáy xe máy đặc bầm còi
không ngớt...

Có thể đó là mặt trời, những viên
gạch vàng cũ trên thềm của những ngôi
nhà từ thời thực dân, những đường phố
nhỏ mang dáng điệu của tình lẻ, sự trầm
lặng thân nhiên của những người bán
hàng ngồi hai bên đường phố...

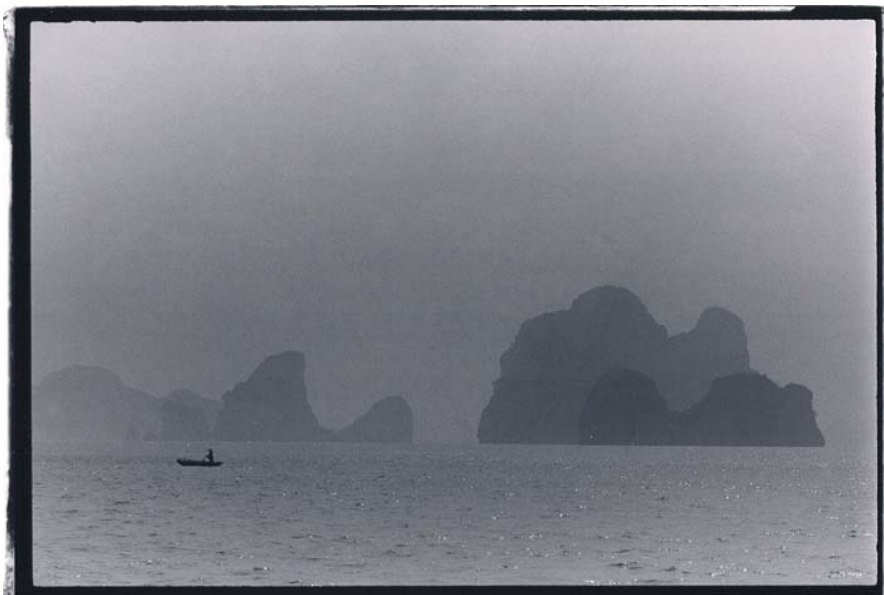
Với những bóng râm bao bọc, hồ
Hoàn Kiếm như một chỗ ẩn náu tĩnh
lặng, nơi để sống, để dạo chơi và nói
chuyện trên những ghé băng. Một vài
cụ già tập thể dục thư giãn dựa lưng vào
những cành cây chìa ra mặt hồ.

Và những người phụ nữ Việt Nam bình
đị tại những khu chợ quê...

Một dân chài nghèo ở đồng bằng sông
Cửu Long

Và đi săn thế giới – Vịnh Hạ Long.